

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201993
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219201993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v sporovej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Francúzsko, Paríž, Boulevard Haussmann 1, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, zastúpeného splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., IČO: 47 234 547, so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanému: R. G., nar. X. I. XXXX, trvale pobytom E. A. XXX, A., o zaplatenie 484,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 5. novembra 2019 č.k. 19Csp/67/2019-89 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania neprisúva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného zaplatenia 484,41 eur s 18,16% ročným úrokom zo sumy 497,30 eur od 3. júna 2016 do 26. októbra 2016 a zo sumy 484,41 eur od 27. októbra 2016 do zaplatenia; s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 542,41 eur od 3. júna 2016 do 1. októbra 2016, zo sumy 533,41 eur od 2. októbra 2016 do 26. októbra 2016 a zo sumy 484,41 eur od 27. októbra 2016 až do zaplatenia. Výrokom II. stranám konania nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobu a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 2. marca 2015, výška úveru bola 669,- eur, výška mesačnej splátky 33,45 eur, počet mesačných splátok 24, výška úrokovej sadzby 18,6% p.a., RPMN 19,75%, priemerná RPMN 34,42% a celková čiastka zaplatenia 802,80 eur s tým, že splatnosť prvej mesačnej splátky bola 15. apríla 2015 a konečná splatnosť úveru 15. marca 2017. Uzavretím zmluvy došlo medzi pôvodným veriteľom a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy, ktorou sa pôvodný veriteľ zaviazal žalovanému poskytnúť spotrebiteľský úver a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť peňažné prostriedky. Pôvodný veriteľ sa považuje za dodávateľa a žalovaný za spotrebiteľa a teda ide o zmluvu spotrebiteľskú. Súd prvej inštancie dôvodil, že žalovanému bola poskytnutá pôžička 669,- eur, ktorú bol povinný vrátiť 24 mesačnými splátkami po 33,45 eur splatnými 15. deň príslušného mesiaca a keďže splátky prestal od novembra 2015 riadne a včas splácať, dostal sa do omeškania. Pôvodný veriteľ si uplatnil právo na základe § 565 z.č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a na základe článku 3 ods. 3.1 a 3.4 zmluvy a pôžičku zosplatnil. Zásielka s týmto právnym úkonom bola žalovanému uložená na pošte a pošta ju 4. júla 2016 vrátila pôvodnému veriteľovi ako neprevzatú v odbernej lehote. V súlade s judikatúrou (R 85/2018) platí, že žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky a teda zosplatiť úkon mu bol účinne doručený a to bez ohľadu na to, že si uloženú zásielku nevyzdvihol.

Žalobca si uplatňuje pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom konanie sa začalo po účinnosti z.č. 343/2018 Z.z. a preto musí súd vyhodnotiť, či žalobcom uplatňované právo nepodlieha zákazu vymáhania podľa § 54a OZ. Žalovaný sa dostal do omeškania s tým, že porušil svoju povinnosť splácať úver, keď od novembra 2015 splátky neplatil v predpísanej výške a splatnosti a toto omeškanie trvalo viac ako tri mesiace, pričom právny predchodca žalobcu, pôvodný veriteľ si uplatnil právo na okamžité splatenie celého úveru podľa § 565 OZ. Predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie dlhu, ktorý mal žalovaný splácať v splátkach a preto je potrebné aplikovať § 100 a nasl. OZ, pričom ustanovenie § 103 OZ všeobecne určuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, ak však veriteľ využil svoje právo na základe § 565 OZ a zosplatnil celý dlh začne premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Právo zosplatniť dlh môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, pričom toto právo veriteľa v spotrebiteľských vzťahoch koriguje špeciálne ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ktoré veriteľovi umožňuje zosplatniť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z § 53 ods. 9 OZ nemožno vyvodzovať, že by jeho účelom bolo favorizovať alebo naopak obmedzovať veriteľov len na základe toho, v akých intervaloch boli splátky dohodnuté. Účelom tohto ustanovenia je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa § 565 OZ mohlo dôjsť aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcom len niekoľko dní. Ustanovenia § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ by sa mali vykladať v tom zmysle, že najbližšou nasledujúcou splátkou je splátka, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka, na základe ktorého mohol veriteľ využiť právo na zosplatnenie dlhu. Ak sa teda veriteľ rozhodne využiť právo podľa § 565 OZ a medzičasom sa stali splatnými viaceré splátky, je možné určiť, ktoré omeškanie viedlo veriteľa k tomu, aby si toto právo uplatnil. V tomto kontexte treba potom nazerať aj na § 103 OZ a premlčanie posúdiť vzhľadom na túto splátku. Nesplnenou splátkou v zmysle § 103 in fine OZ bude teda splátka, kvôli ktorej došlo k zosplatneniu celého dlhu. Zároveň platí, že právo veriteľa zosplatniť dlh, ktorého splácanie bolo dohodnuté v mesačných intervaloch, nezaniklo len preto, že medzičasom sa stali splatnými aj ďalšie mesačné splátky. V danej veci pôvodný veriteľ listom z 9. júna 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu, teda k zosplatneniu došlo kvôli splátke splatnej viac ako tri mesiace pred týmto dátumom, teda kvôli splátke splatnej 15. februára 2016, trojročná premlčacia doba uplynula 15. februára 2019, žaloba bola podaná 18. mája 2019, v dôsledku čoho je pohľadávka žalobcu premlčaná. Premlčané je aj jej príslušenstvo, ktoré podľa § 121 ods. 3 OZ tvorí úrok, úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, pretože sa to premlčuje spolu s istinou. Na tieto skutočnosti musel súd prihliadnuť ex offio, keďže sú potrebné na posúdenie otázky, či si žalobca neuplatňuje pohľadávku v rozpore s § 54a OZ. Žalobca si žalobou uplatňuje premlčané právo, ktoré podľa § 54a OZ nemožno vymáhať a preto súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok nepriznal, keď žalobcovi ako neúspešnej strane nárok na ich náhradu nepatrí a žalovaný by síce nárok mal, ale v konaní mu žiadne trovky nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu záveru, že žalobcom uplatnený nárok z úverovej zmluvy nemožno priznať z dôvodu premlčania práva žalobcu v celom rozsahu vzhľadom na právnu úpravu § 103, § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Namietal, že nie je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že premlčanie celého dlhu je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, nakoľko podľa takéhoto záveru by premlčacia doba mala začať plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplatneniu dlhu. Občiansky zákonník najmä v hlave VIII. v prvej časti určuje dĺžku premlčacej doby a z takejto právnej úpravy nevyplýva, že veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplatnenie svojich pohľadávok zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Dodal, že z ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a predmetné zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Ak by veriteľ toto svoje právo neuplatnil, naďalej by bol oprávnený požadovať len zaplatenie už splatných splátok, t.j. premlčacia doba by plynula každej splátke samostatne. Mal za to, že zo súdom prvej inštancie aplikovaných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ vyplýva len obmedzenie veriteľa, za akých podmienok môže uplatniť svoje právo na zosplatnenie celej pohľadávky, t.j. až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splatnej splátky. Predmetné ustanovenia však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčacej doby. Do momentu predčasného zosplatnenia dlhu dňa 2. júna 2016 sa jednotlivé mesačné splátky premlčujú samostatne (apríl 2015 až máj 2016) a až ku dňu 2. júna 2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15. júnu 2016 až 15. marcu 2017. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/216/2018, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/88/2018 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/228/2016. Dodal, že

dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže úver bol zosplatnený veriteľom až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok a mimoriadnu splatnosť vyhlásil 2. júna 2016 a až nasledujúci deň, t.j. 3. júna 2016 mohol svoje právo vykonať prvý raz a keďže žalobný návrh bol podaný 18. mája 2019, bol nárok uplatnený v zákonnej trojročnej premlčacej dobe, minimálne v rozsahu splátok zosplatnených k 2. júnu 2016. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP.), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalobcom nie sú dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je potrebné ho potvrdiť (§ 387 CSP).

5. Odvolací súd nezistil žiaden relevantný dôvod (napriek opačnému názoru odvolateľa) nesúhlasí s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ustanovenia § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP) nižšie uvedené.

6. Súd prvej inštancie správne posúdil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb z 2. marca 2015 ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 OZ, jej spotrebiteľský charakter napokon medzi stranami ani nebol sporný. Potom najneskôr od účinnosti zákona č. 106/2014 Z.z. (1. apríla 2015) sa táto zmluva prednostne spravuje ustanoveniami občianskeho práva (§ 52 ods. 2 druhá veta OZ). Žalobca žiadal splatenie celého zostatku istiny pôžičky naraz s úrokom a s úrokom z omeškania od 3. júna 2016, teda tvrdí, že počas trvania zmluvy došlo k zosplatneniu celého úveru. Podľa § 565 OZ môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. V danej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že takáto dohoda existuje, čo žalobca v odvolaní nenamietal, a tak tento záver zostáva záväzný aj pre odvolací súd, ktorý sa od neho nemôže odchyliť (§ 380 ods. 1 CSP). V prípade takéhoto zosplatnenia podľa § 103 OZ plynú trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ totiž predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplatneniu došlo.

7. Pokiaľ ide o nároky zo spotrebiteľskej zmluvy, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom od 1. júla 2011 umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete OZ, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ak by malo platiť doslovne obmedzenie § 565 druhej vety OZ, veriteľ by z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo na zosplatnenie podľa § 565 OZ. To je však v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 OZ po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. Právo požadovať zaplatenie celého dlhu však napriek tomu zostáva právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Ani z § 53 ods. 9 OZ, ani z iných ustanovení totiž nemožno dovodiť,

že by ich cieľom malo byť tlačiť dlžníka do čo najskoršieho zosplatnenia celého dlhu. Takýto výklad by bol navyše aj v rozpore s ochranným účelom § 53 ods. 9 OZ. Ak toto ustanovenie obmedzuje veriteľa vo využití jeho práva tak, že ho možno využiť až po trojmesačnom omeškaní (teda nie napr. po niekoľkodňovom krátkom omeškaní so splatením splátky), ťažko možno uvažovať, že jeho účelom má byť zároveň čo najskôr dlžníka zbaviť výhody splátok.

8. Ustanovením § 53 ods. 9 OZ tak nemožno právu veriteľa podľa § 565 OZ dávať charakter povinnosti, v dôsledku čoho ani nemožno účinky nevyužitia tohto práva pre veriteľa posudzovať prísnejšie než to robí samotný § 565 OZ. Podľa § 565 vety druhej OZ, veriteľ môže toto právo uplatniť len do splatnosti ďalšej splátky. Ak ho nevyužije, možnosť uplatniť toto právo zaniká vo vzťahu k predošlej splátke, ale zároveň znova vzniká vo vzťahu k novej omeškanej splátke a trvá zasa až do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ potom viaže možnosť vykonať právo podľa § 565 na trojmesačné omeškanie s jednou splátkou. V súvislosti s § 53 ods. 9 OZ potom treba druhú vetu § 565 OZ interpretovať tak, že možnosť vykonať toto právo (ak bolo dohodnuté) v spotrebiteľskej zmluve vzniká uplynutím trojmesačného omeškania s niektorou splátkou a trvá do okamihu, kedy by uplynulo trojmesačné omeškanie s ďalšou splátkou, teda kedy by vznikla veriteľovi podľa § 53 ods. 9 OZ nová (ďalšia) možnosť toto právo uplatniť. Takýmto výkladom sa zabezpečí vzájomný súlad § 53 ods. 9 OZ s ratio legis § 565 druhej vety OZ. V dôsledku toho tak musí (rovnako ako podľa § 565 druhej vety OZ) platiť, že ak veriteľ svoje právo podľa § 565 nevyužije do najbližšieho termínu, kedy by ho využiť mohol (teda do najbližšieho dátumu uplynutia troch mesiacov od splatnosti splátky nasledujúcej po tej omeškanej splátke, kvôli ktorej toho právo môže uplatňovať), nemôže už kvôli omeškaniu s danou konkrétnou splátkou využiť. Môže ho využiť len kvôli (trojmesačnému) omeškaniu s ďalšou splátkou, pokiaľ s ňou je dlžník tiež v omeškaní. Ak s ňou v omeškaní nie je, nemôže ho využiť vôbec.

9. Vyššie uvedené závery však nemajú žiaden vplyv na plynutie premlčania. Ustanovením § 53 ods. 9 OZ sa totiž nijako nenovalizovalo ustanovenie § 103 OZ, preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu využitia práva žiadať splatenie celého úveru ako to nesprávne namieta odvolateľ. Ako už bolo uvedené, keď § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 OZ. Preto od zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve tri mesiace (nie dlhšie) a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 OZ. Opačný názor odvolateľa, podľa ktorého by premlčacia doba mala začať plynúť až okamihom využitia práva na zosplatnenie celého úveru, nie je správny a odporuje práve citovaným ustanoveniam § 103 OZ. Ako už bolo zdôraznené, toto ustanovenie je vo svojej podstate lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 101 OZ, ktoré viažu začiatok plynutia premlčacej doby v podstate na okamih splatnosti. Naopak, ustanovenie § 103 OZ viažu (podobne ako napr. § 106 alebo § 107 OZ) začiatok plynutia premlčacej doby na okamih, kedy nastala právna skutočnosť, ktorá zakladá právo domáhať sa určitého plnenia (konkrétne: domáhať sa splatnosti celého dlhu).

10. V danej veci nebolo medzi stranami sporné, že splátky sú splatné 15. deň kalendárneho mesiaca. Zo zisteného skutkového stavu potom vyplýva, že žalobca celý dlh zosplatnil listom z 9. júna 2016. Z dátumu listu vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že k zosplatneniu došlo práve v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 15. februára 2016. V zmysle už citovaného § 103 druhej vety OZ plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 15. februára 2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného tak, ako to správne posúdil súd prvej inštancie. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 15. februára 2019. Je teda správny záver súdu prvej inštancie, že nárok zo zmluvy o pôžičke z 2. marca 2015 sa premlčal dňa 15. februára 2019, teda ešte pred podaním žaloby. Preto súd prvej inštancie žalobu správne zamietol.

11. Zo všetkých uvedených dôvodov tak odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP potvrdil (výrok I).

12. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, s prihliadnutím na výsledok odvolacieho konania, v ktorom bol plne úspešný žalovaný, vzniklo mu právo na náhradu trov odvolacieho konania proti odvolateľovi (žalobcovi). Odvolací súd však žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, žiadne si neuplatnil, do odvolacieho konania sa nezapojil akýmkoľvek procesným úkonom a je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

17. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).